



## Το Άγγελμα του Ολέθρου

Ημέρα γιορτής,  
σε χώρες που πορεύθηκαν  
βάσανα, και ξεκληρισμούς  
Σε τόπους που λιώσανε,  
ματωμένα χιόνια

Ρωμαϊκό χαιρέτισμα,  
στο βούρκωμα το θάβουν  
Με δάχτυλα ξεγύμνωτα,  
ποδιών ξεπετσιασμένα  
με νύχια άφυλα, με έμπυο  
φουσκωμένα, σε κοίταγαν  
τρεμάμενα, στο χιόνι  
νικημένα

Χλομιάσματα  
στο χτύπημα της πόρτας  
σού συντρίβουν, ραπίσματα  
φτυσίματα, καρδιάς νεκρώσιμα,  
σε γομαριών αρβύλες

Ελέη, σε χέρια των  
σφαχτών, απ' τα μαλλιά  
τα δάχτυλα την ρίζα τούς  
τραβάνε, το σφίξιμο να  
πάρουνε σκυλιά τους  
στην αράδα

Ρούχα και πανωφόρια,  
στις ράχες σκουληκιασμένα  
Μαγκάλια ζεματάν τα βράδια,  
τις μέρες να πυρώσουν  
Παπούτσια μισοσκισμένα,  
με σύρμα για κορδόνια, και  
γάγγραινα τα γλωσσιάζει  
Κεφάλια ξυρισμένα και ψείρες  
διψασμένες, μα ξύσιμο στην

πέτσα τούς τρώει το κορμί,  
που θειάφι πηχτωμένο, ψοφίμι  
στο σουρούπωμα ξερνάει

Δόντια σαπισμένα μα στάλα  
αίμα, στα χείλη τους αγλίστρωτο  
Το στόμα τους χολή, κι αφάγωτο  
μυρίζει, στο άψαχνο κορμί τους,  
τα κοκάλια μετράς!

Ημέρα χαράς,  
κι αγκαλιές με φιλιά στο μέτωπο  
Κεραμίδια βουνό στο περβάζι, ξεβάφουν  
Ψωμί στα χέρια πονεμένο, φαρμάκωμα  
στ' αλλοτινά, μα το ζητάς, ακόμη  
και χωματένιο, άρωμα θανάτου  
η ορμή του τέρατος, ποίου  
τέρατος απ' όλα

Αδέρφια στο  
αίμα οχτροί στις λαβες  
Η καλομοιριά, κρυφή βαλαντώνει,  
μα σιωπηλή και σταλαγμένη,  
σ' ακλώθητα γνέματα

Δρόμοι μεστοί,  
μα πουθενά πεταλούδα,  
περιπλανώμενη στα χνάρια  
Στα τότε τα χνάρια τα χλωμά,  
της αδέσμευτης θανατερής  
σιωπής, που τράνευε στο φόνευμα,  
κι άσφιχτα μ' έλυνε στον δόλιο τον  
ασπασμό, στο χαϊδεμα της κολακείας  
Ο ήλιος ελιγόστεψε, στα πλούσια  
τους μαλλιά, στο τίναγμα  
των νιάτων τους

Ημέρα αγάπης, σε αιώνες  
του μίσους, Ημέρα γιορτής,  
σε Πένθιμη σιγή...